

ограничва други-тъ. По тѣзи причинѣ никоя черта, никой бѣлягъ, който е изваденъ изъ *подъ понятието* и му е станѣлъ казуемо, не може да принадлежи на всичко-то понятие, и за да може да му се даде мѣсто въ обемъ-тъ на това понятие, то непременно трѣба да го ограничва въ едно какво да е отношение. — Като разгѣдамы добрѣ това *двойно* происхождение на казуемо-то, и негово-то отношение къмъ съдържанье-то на подлежаще-то: то намирамы че всяко едно сужденіе може спорѣдъ вещество-то му да се назове аналитическо и синтетическо.

1) Аналитическо сужденіе се називава слѣдователно таково едно сужденіе, въ кое-то казуемо-то е едно понятие, извадено *изъ само-шо подлежаще*; или въ кое-то оно, разгѣдано въ отношение къмъ съдържанье-то що составлява подлежаще-то, не е нищо по много, освенъ единъ отъ общи-тъ неговы бѣляцы. Напримѣръ, злато-то е металъ, чловѣкъ е едно разумно и словесно животно и т. под. — А за да можемъ да упознаемъ добрѣ, ако едно сужденіе е аналитическо или не, трѣба всякога и тутакси да обрѣщамы вниманіе на казуемо-то; и ако видимъ че оно е единъ неизбѣженъ бѣлягъ на подлежаще-то; ако сирѣчь мы бы поискали да си направимъ едно общо понятие за подлежаще-то на дадено едно сужденіе, и ако видимъ че безъ казуемо-то не можемъ стори това; то сужденіе-то е *аналитическо*. Въ това сужденіе, казуемо-то непрѣмнува ни родовый, ни видовый смислъ на подлежаще-то, но оно и не прибавя нищо къ упознаніе-то му; защото оно е единъ общи бѣлягъ въ съдържанье-то на то само понятие, кое-то сега станѣло подлежаще. Напримѣръ, чловѣкъ е едно разумно и словесно животно; чловѣкъ има двѣ очи, два крака, двѣ рѣцѣ и проч: Тукъ е видно, че безъ общи-тъ бѣляцы: *разумъ, слово, два крака, двѣ рѣцѣ*, и пр. никога не